

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Kofod-Svendsen stiller et spørgsmål, som det nødvendigvis tager tid at besvare – det må jeg sige – om, hvad det er for rettigheder, familierne får.

I dag har kommunerne ret til at tilbyde den børnepasning, vi kender, nemlig børnehave og vuggestue. De kan etablere puljeordninger, og de kan tillade, at personer ansætter en ung i eget hjem. Det, vi foreslår, er, at kommunerne får en bred vifte af muligheder for løsnings, men at forældrene også får nogle rettigheder, de ikke har i dag, nemlig retten til at etablere puljeordninger, selv om kommunen ikke vil, og retten til at ansætte en ung i eget hjem, selv om kommunen ikke vil. Men det beløb, de kan få med, er højst 85 pct. af det, det koster kommunen for en tilsvarende pasningsplads, så der er altså tale om en kommunal besparelse, og en yderligere forudsætning er, at de skal være anvist en plads i en kommunal institution.

Retten til at vælge er altså kun retten til at vælge noget andet end det, man allerede har fået tildelt i kommunen. Det er altså kommunen, der fastsætter antallet af pladser. Men her får man altså ret til at vælge noget andet end det, man har fået tildelt, og det er suppleret med, at vi ønsker, at kommunerne får ret til at kunne sige til en familie, der har fået anvist en plads til sit barn i en kommunal institution: Hvis I hellere vil noget andet, så er vi også i stand til at give jer et beløb, hvis I selv løser pasningsopgaven.

Men det er ikke en ret, forældrene har til at forlange. Det er noget, kommunen kan tilbyde, hvis man har fået anvist en plads, og kommunen bestemmer suverænt, hvor stort et beløb den vil yde. Beløbet kan også her maksimalt være 85 pct. af det, en tilsvarende pasningsordning koster, og beløbet er skattepligtigt for den familie, der modtager det.

Hr. Jacob Buksti spørger til skattelettelser. Jeg vil blot sige, at det er da deprimerende, at de løsninger, regeringen lægger frem i finanslovsforslaget, er lige præcis modsat dem, der er brug for. Erhvervene er pressede, når det gælder konkurrenceevnen. De har tabt 10 pct. på eksportmarkederne og 15 pct. på hjemmemarkedet, så det, vi primært kommer med, er forslag om at fjerne de nye byrder, som regeringen lægger på virksomhederne. Der er jo ikke brug for at gøre det sværere at drive virksomhed; der er brug for at gøre det lettere.

Og tænk bare: Så tillader vi os at tillægge det nogen vægt, at i finanslovaftalen for sidste år blev der indføjet, at såfremt vi i fællesskab kunne finde finansiering for en yderligere lempelse af selskabsskatten fra 32 til 30 pct., var det en fælles opgave. Jeg vil gerne sige her, at hvis ikke det lykkes at finde den finansiering sammen med regeringen og den ikke ønsker at sætte selskabsskatten ned, ønsker vi at bruge den pulje på 1,6 mia. kr., som vi har anvist finansieringen af, til andre lettelser for erhvervene.

Hr. Klaus Hækkerup spørger, om vi i Venstre vil have gælden ned. Jeg synes efterhånden, at det er meget klart formuleret af Venstres formand i utallige interview til radio, tv og aviser: Vi ønsker at stoppe væksten i det offentlige forbrug. Vi vil give en garanti for, at der ikke kommer flere skatte- og afgiftsstigninger, og det økonomiske råderum, der kommer ud af det, skal bruges til at nedbringe gælden.

Men det springer i øjnene, at hvis vi nedbringer gælden, er der også et sparet rentebeløb for staten, og dette sparede rentebeløb kan umiddelbart omsættes i skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Thor Pedersen var med rette efter statsministeren for de løftebrud, regeringen har begået. Men jeg synes, at Venstre skal passe på ikke at kaste med alt for mange sten i det glashus, man har bygget op. Sagen er jo den, at med hensyn til den miksoteret, som Venstres skatteordfører, hr. Brixtofte, aflagde fra denne talerstol om, at lejeværdien skulle fjernes ved førstkomende lejlighed, fik vi at vide af Venstres formand i går, at det løfte gjaldt ikke længere.

I juli måned var det så Venstres politiske ordfører, fru Tørnæs, som er til stede i salen, der markedsførte, at nu ville Venstre indføre et jobfradrag, for nu skulle det kunne betale sig at gå i arbejde. Juli måned 1999, det er altså kun et par måneder siden, og det var et af de krav, Venstre ville stille.

Jeg har læst både forlæns og baglæns i det store, digre værk, Venstre har fremlagt i går, og det er ikke med. Er det også et af de løfter, som Venstre har afgivet til vælgerbefolkningen, som man nu ikke skal regne med længere? Og mit spørgsmål til hr. Thor Pedersen er: Det oplæg, som Venstre har lagt frem i går, hvor længe gælder det? Hvornår annullerer Venstre også de løfter, der er deri, og kommer med nogle endnu mindre, endnu mere beskedne løfter?